

1,500 Kr., maa være tilstrækkeligt til at imødekomme Ønsket fra de samvirkende sjællandske Landboforeninger om at udgive saadanne Stambøger. — Endringsforslagene Nr. 68 og 69 ere stillede i Overensstemmelse med Forhandlingerne ifjor. Den Gang blev der fra Udvalgets Side stillet to Forslag om at give Bevillinger paa Finantsloven til at lade Dyrlæger foretage Rejser i Udlandet for at skaffe sig fornøden Kundskab om smitsomme Sygdomme og til en skarpere Kontrol ved Eksportstederne med Dyrene. Disse to Bevillinger have nu tilbøielig fundet Anvendelse, idet den første, nemlig til Rejser, er bleven benyttet, idet nogle Dyrlæger have været ude at rejse. Den anden derimod har ikke været benyttet, idet den høitærede Minister har ment at kunne foretage, hvad der i saa Henseende var nødvendigt, uden at anvende Pengene dertil. Begge Bevillingerne har den høitærede Minister dog ment ikke iaar burde forlanges igjen paa Finantsloven, idet han ansaa dem for overflødige. Ved nærmere Overveelse af Sagen er Udvalget imidlertid kommet til den Erkjendelse, at det er ønskeligt at forny de to Bevillinger, idet der ganske vist maa antages at være Grund til at lade flere end de saa Dyrlæger, der allerede have reist, gjøre sig bekendte med Sygdomme, der ikke forekomme her i Landet, og med de veterinære Forhold i Udlandet i det Hele taget, og at der desuden med Hensyn til det andet Spørgsmaal, nemlig den strengere Kontrol ved Eksportstederne, vilde være Anledning til at gjøre Mære, end den høitærede Minister har gjort. Det, der fra Ministeriets Side i denne Sag er sket, bestaar kun i, at der er givet en Instrux for, hvorledes Kontrollen skal finde Sted, og at Veterinærhøistus har berejst Landet for at paase, at Instruxen blev fulgt. Udvalget har imidlertid ment, at der var dygtigere Dyrlæger tilstede ved Eksportstederne, og et saadant dygtigt Dyrlægetilsyn paa disse Steder kan naturligvis kun staffles tilstede, naar man kan betale for det. Der er stadig kommet Klager, men ad privat Veie ganske vist, over, at Behandlingen af Dyrene er forskjellig paa de forskjellige Eksportsteder. Det er en Ting, som jeg ikke skal gaa nærmere ind paa her, fordi disse Klager ikke ere af en saadan Beskaffenhed, at jeg kan drage dem frem her, idet de da burde være noigtigere og bedre dokumenterede, men de ere dog saadanne, at der vistnok er Noget i den Anse, at Tilsynet ikke er ganske ens, ikke fordi der med Hensigt eller bestemt Willie gjøres Forskjel paa de forskjellige Steder, men fordi det er ganske

naturligt, at Dyrlægerne se forskjelligt paa Sygdommene paa de forskjellige Steder. For at kunne skaffe en fuldstændig paalidelig, sikker og skarp Kontrol paa alle Steder er det, at Bevillingen er givet for at kunne imødekomme et Ønske fra en eller anden Egn om at faae en Mand f. Ex., der har særlige Kvalifikationer dertil, med andre Ord for at skaffe de fornødne Kræfter. Det er dertil, Bevillingen fra vor Side er foreslaet. — Endringsforslagene under Nr. 70 og 71 gaa ud paa at yde et Tilskud til Adjunkt Feddersen og den af ham udgivne Fiskeritidende. Det er begge Bevillinger, som ere kjendte her i Salen. Den første Bevilling er foreslaet forhøiet i Henhold til et gjenstaaende Gange indgivet Andragende fra dansk Fiskehandlerforening, men det er dog ikke denne Betragtning, der alene har ledet Udvalgets Flertal, men overhovedet Hr. Feddersens Fortjenester af Fiskerisagen. Det er vistnok utvivlsomt, at han ved forskjellige Udstillinger saavel som ved forskjellige andre Leiligheder har gjort sig overordentlig fortjent af Fiskeriet her i Landet, saavel ved Foredrag som ogsaa ved sine Ophold i Udlandet og sine Rejser, saasom ved den Nytte, han har gjort i Berlin, og den Nytte, han har gjort i London, hvis der overhovedet kunde gjøres nogen Nytte i London; thi der var Sagen saa fuldstændig overladt til privat Initiativ, at det var meget vanskeligt. Nu har Hr. Feddersen imidlertid af Kultusministeriet faaet Ret til at opholde sig her i Kjøbenhavn eller borte fra Viborg og at lade sit Embede bestyre ved Vikar for fuldstændig at kunne give sin Tid hen i Fiskerivæsenets Tjeneste. Men det medfører en Medgang for ham i Indtægter indtil videre, og det er kun Meningen med det Forslag, der her er stillet fra vor Side, at erstatte dette Tab, saa at han altsaa faar det Samme, han hidtil har haft. Meningen med dette Forslag er altsaa ikke at give Hr. Feddersen Mære, end han hidtil har haft, men at erstatte ham det Tab i Indtægt, han lider, fordi han maa lade sit Embede bestyre ved Vikar og anvende hele sin Tid i Fiskerisagens Interesse. Det andet Forslag, som gaar ud paa at give Tilskud til Fiskeritidenden, er ogsaa en Gjentagelse fra ifjor, Summen er ikke forhøiet. Jeg skal blot oplyse, at Udvalget har staaet sig Kundskab om denne Tidende, den udkommer hver fjortende Dag til en meget billig Pris, saa billig, som det overhovedet er muligt at udgive et saadant Blad, og det er det eneste periodiske Tidsskrift for Fiskeriet, der saavidt mig kjendt eksisterer her i Landet. — Endringsforslagene Nr. 72—77 gaa ud paa nogle